

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยกึ่งทดลองชนิดกลุ่มเดียววัดก่อนหลัง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการ โศขต่อความรู้และการปฏิบัติของพยาบาล ในการป้องกันการติดเชื้อจากการใส่คาสายสวนหลอดเลือดดำส่วนกลางในผู้ป่วยหนักศัลยกรรมกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาครั้งนี้เป็นพยาบาลของหอผู้ป่วยหนักศัลยกรรมทั่วไป จำนวน 17 ราย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 1) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป แบบวัดความรู้เรื่องการป้องกันการติดเชื้อจากการใส่คาสายสวนหลอดเลือดดำส่วนกลางในผู้ป่วยหนักศัลยกรรม และแบบสังเกตการปฏิบัติในการป้องกันการติดเชื้อจากการใส่คาสายสวนหลอดเลือดดำส่วนกลางในผู้ป่วยหนักศัลยกรรม และ 2) เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย แผนการ โศข และคู่มือการป้องกันการติดเชื้อจากการใส่คาสายสวนหลอดเลือดดำส่วนกลาง แผนการ โศขนำไปตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน แบบวัดความรู้แบบสังเกตและคู่มือการป้องกันการติดเชื้อจากการใส่คาสายสวนหลอดเลือดดำส่วนกลาง นำไปตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน คำนวณหาค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาของแบบวัดความรู้และแบบสังเกตได้เท่ากับ 0.93 และ 0.98 ตามลำดับ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความรู้เท่ากับ 0.72 ค่าความเชื่อมั่นของการสังเกตเท่ากับ 1.00 ผู้วิจัยได้เตรียมความพร้อมสำหรับการเป็น โศขจากอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีประสบการณ์ด้านการ โศขนำแผนการ โศขไปทดลองก่อนนำไปใช้ในการวิจัยจริง

ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยก่อนการ โศขกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยสังเกตการปฏิบัติกิจกรรมในการป้องกันการติดเชื้อจากการใส่คาสายสวนหลอดเลือดดำส่วนกลาง โดยใช้แบบสังเกตและประเมินความรู้ของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบวัดความรู้ หลังจากนั้นผู้วิจัยใช้แผน โศขและแจกคู่มือในการป้องกันการติดเชื้อจากการใส่คาสายสวนหลอดเลือดดำส่วนกลาง หลังจากการ โศขจนครบขั้นตอน ผู้วิจัยทิ้งระยะเวลา 2 สัปดาห์ จึงเก็บข้อมูลหลังการ โศข โดยสังเกตการปฏิบัติ และวัดความรู้ของกลุ่มตัวอย่างตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และสถิติที่ไม่อิสระ

ผลการวิจัย

1. พยาบาลที่ได้รับการโค้ชมีคะแนนความรู้ในการป้องกันการติดเชื้อจากการใส่คาสายสวนหลอดเลือดดำส่วนกลางในผู้ป่วยหนักศัลยกรรมสูงกว่าก่อนได้รับการโค้ชอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
2. พยาบาลที่ได้รับการโค้ช มีคะแนนการปฏิบัติในการป้องกันการติดเชื้อจากการใส่คาสายสวนหลอดเลือดดำส่วนกลางในผู้ป่วยหนักศัลยกรรม สูงกว่าก่อนได้รับการโค้ชอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ข้อจำกัดในการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลองชนิดกลุ่มเดียววัดก่อนหลัง ผู้วิจัยไม่สามารถเลือกการศึกษาแบบมีกลุ่มควบคุมได้ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีน้อย ซึ่งผลการศึกษาที่ได้ครั้งนี้ นอกจากเป็นผลจากการโค้ชแล้ว อาจมีปัจจัยภายนอก เช่น การได้รับความรู้เพิ่มโดยวิธีการอื่น การกำหนดเป็นนโยบายของหอผู้ป่วย เป็นต้น ที่อาจมีผลต่อผลการวิจัยนี้ได้
2. การรวบรวมข้อมูลการปฏิบัติของพยาบาลในการวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีสังเกตการปฏิบัติ จึงอาจทำให้กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมที่ไม่เป็นธรรมชาติ (Hawthorne effect) ได้ แต่ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสังเกตแบบมีส่วนร่วม และใช้วิธีการสุ่มเวลาจึงน่าจะทำให้พยาบาลไม่ทราบว่าจะถูกสังเกตเมื่อใด และลดความคลาดเคลื่อนนี้ลงได้

การนำผลการวิจัยไปใช้

ด้านการปฏิบัติการพยาบาล หอผู้ป่วยที่ศึกษาควรดำเนินการโค้ชในการป้องกันการติดเชื้อจากการใส่คาสายสวนหลอดเลือดดำส่วนกลางต่อไป เพื่อให้การปฏิบัติของพยาบาลยั่งยืน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาความคงอยู่ของผลการโคชต่อความรู้และการปฏิบัติของพยาบาลในการป้องกันการติดเชื้อจากการใส่คาสายสวนหลอดเลือดดำส่วนกลาง โดยมีการประเมินผลซ้ำเป็นระยะ
2. ประเมินประสิทธิผลของแนวปฏิบัติในการป้องกันการติดเชื้อจากการใส่คาสายสวนหลอดเลือดดำส่วนกลางต่ออุบัติการณ์การติดเชื้อ
3. ศึกษาความพึงพอใจของพยาบาลที่ได้รับการโคช